

Erindringsblad fra Hovedstaden, tegnet efter Naturen

Om Theebordet sidde de Damer smukt;
Ak, Munden er aldrig paa dem lukt!
Pjat! pjat!
Den ene taler om Silke og Baand,
Den anden viser sin hvide Haand,
Den tredie her er poetisk stemt,
Hun sværmer for *Schiller* saa det er slemt.
Pjat! pjat!
Om Politikken der snakkes nu lidt,
Ja Kjøkkenet selv faaer ogsaa sit,
Pjat! pjat!
Ved Bordet sidder en Mandsperson,
Han er saa rar i Conversation,
Han synger og laver en Vittigheds-Grød,
Og Damerne sige: »hvor han er sød!«
Pjat! pjat!
Nu tager man da Theatret fat,
Saa komme de først i den rette Pjat;
Pjat! pjat! –
Til sidst skrider Natten endelig frem,
Men saa – ja saa skal der følges hjem!
Det hjælper ikke at krybe i Skjul;
Nu gaaer det som en Kjæp i et Hjul,
Pjat! pjat!
Pjat! pjat!